

MÅNDAG
5 oktober 2015

SPORT
RUBRIKANNONSER
KULTUR & NÖJE
SERIER & SÅNT
TV & RADIO
VÄDER

andra
DELEN

En tangokavaljer i Konserthallen

KULTUR & NÖJE SIDAN 27

OTO: MIKAEL ANDERSSON

KULTUR & NÖJE

Redaktör: Catarina Nitz, 016-15 62 20, catarina.nitz@ekuriren.se Eva Axelsson, 016-15 61 72, eva.axelsson@ekuriren.se Anne-Lie Andersson, 016-15 61 83, anne-lie.andersson@ekuriren.se

MUSIK

Tangokavaljeren Mattias Enn
Succéorkestern Astoria (Camilla Arvidsson, violon, Ola Halvarsson, Gunnar Inge och Adrian Holmström, saxofoner, Jonas Ivarsson, piano, Niclas Ericsson och Anders Asp, trumpet, Urban Lindé, slagverk, Håkan Carlsson, gitarr, Lars Tull, bas) Konserthallen, Eskilstuna

Mattias Enn räddar ett kulturarv till eftervärlden och Astoria är som gjort för att samarbeta med Mattias Enn. De talar helt enkelt samma språk. FOTO: MIKAEL ANDERSSON

Enn och Astoria talar samma språk

Mattias Enn är ett unikum. Han har ingen motsvarighet i svensk show business. I en och samma person rymms alla de stora estradörerna från tidigt 1900-tal som Jules Sylvain, Karl Gerhard, Ernst Rolf, Zarah Leander och Ulla Billquist. Gärkvälens show var glänsande för alla oss nostalgiker, som samlats i den välfyllda Konserthallen. Och vi fick vara med om en kavalkad, där Mattias Enn tillsammans med Eskilstunas stolthet succébandet Astoria verkligen bjöd på sig själva. Hur de under knappt två timmar kunde få med alla tänkbara

titlar som väcker ahakänsla, ja, bara det är skickligt.

I anteckningsblocket har jag noterat Utsikt från en bro, Känner du Fia Jansson, Ju mer vi är tillsammans, Får jag bli din tangokavaljer, Säg det i toner, Vi har så mycket att säga varandra, Klart till drabbning, Räkna de ljuvliga stunderna blott. Titta in i min lilla kajuta, Ett löjtnants-hjärta, Jag är ute när gumman min är inne, Varför försaka en stilla flirt, Ja, det är våren, Med en enkel tulipan – ett axplock ur det breda programmet. Men så är detta en outsinlig skatt att ösa ur, melodier som under filmens och radion och reyernas gröna

ungdom kom för att etsa sig fast hos publiken.

Mattias Enn är en estradör som herrar Rolf, Sylvain och Gerhard hade älskat. Han räddar ett kulturarv till eftervärlden, inte bara själva slagdängorna utan också det sceniska lite förfina sättet att presentera det hela. Hans mellansnack är strålande, informativt och humoristiskt på samma gång. Många gamla skräner får nytt liv, när han på sitt belevade och närmast akademiska sätt delger dem.

Det finns få artister i vårt land med den diktning som Mattias Enn står för. Inte en stavelse missas av publiken, inte ens då

han gör ett av Povel Ramels ordvrängnummer, där han excellerar med en hastighet och ett ordminne som minst sagt imponerar.

Den ökända hästen från Troja, Karl Gerhards protest 1940 mot Hitlertyskland som fick den svenska regeringen att skrämt huka för den tyska övermakten, blev kvällens riktiga klimax. Inte ens Karl Gerhard kunde ha framfört denna klenod i svensk kuplett på ett mera pricksäkert och tydligt sätt.

Astoria stack emellan med ett antal tidstypiska låtar. Bandet är som gjort för att samarbeta med Mattias Enn. De talar

helt enkelt samma språk. Jag hörde tidigare i sommar Astoria tillsammans med Arja Saijonmaa, bra men inte på långa vägar så tankeväckande, kvickt och musikaliskt.

Lars Tull är som bekant mannen bakom lyckokastet Astoria och i höst gör bandet tillsammans med Mattias Enn tre konserter, förutom i Eskilstuna också i Göteborg och Malmö. Och precis där som här är bandet så starkt att var och en av medlemmarna kan agera solist. I går kväll sjöng till exempel Camilla Arvidsson ett par nummer.

Det enda som kunde ha gjorts bättre var ljudet. Hans Enns röst

dånade fullkomligen ut, men efter pausen hade detta rättats till. Då blev det balans och betydligt behagligare.

En kväll i nostalgins tecken, där publiken sjöng och klappade med så att det stod härliga till. Ett bevis som gott som något att programinnehållet föll alla på läppen och utgjorde ett synnerligen välkänt material.

Kul att jazzklubben lämnade det gängse utbudet för en kväll och gav sig in i en repertoar, som annars inte precis hör till vad den annars har som uppgift att bevaka.

Patrik Uhlman